

den grund ikke er egnede til folkeafstemning, sendes til afstemning.

Det vil efter regeringens opfattelse svække kommunalbestyrelsernes mulighed for at foretage langsigtede politiske prioriteringer; det gælder, hvis en folkeafstemning er vejledende, men så meget desto mere, hvis den skal være bindende, som forslagsstillerne lægger op til.

I forbindelse med kommunalreformen har det særlig været fremhævet, at borgerne skulle inddrages mere aktivt i forbindelse med en beslutning om deres kommunes fremtidige status, og at de skulle kunne kræve folkeafstemning om spørgsmålet.

Det er eksempelvis tilfældet i Mariager Kommune, hvor en borgergruppe har ønsket en afstemning om kommunens fremtidige tilhørsforhold.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har som bekendt som opfølgning på den aftale, der blev indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti om kommunalreformen, i et brev af 29. juni i år bedt kommunalbestyrelserne i kommuner med mindre end ca. 20.000 indbyggere om bl.a. at oplyse, hvilken kommunesammenlægning kommunalbestyrelsen ønsker at indgå i. Kommunalbestyrelserne i landets øvrige kommuner er samtidig anmodet om bl.a. at oplyse over for ministeriet, om kommunalbestyrelsen ønsker at indgå i en kommunesammenlægning.

Aftalen bygger altså på, at de kommende kommunedannelser sker på baggrund af en proces, hvor de nye kommunale grænser vil blive trukket med udgangspunkt i kommunalbestyrelsernes ønsker.

Kl. 16.40

Jeg vil finde det upassende, og jeg vil finde det i strid med det frivillighedsprincip, som aftalen om kommunalreformen er udtryk for, hvis Folketinget skulle diktere, hvordan kommunalbestyrelserne skaffer sig grundlaget for beslutning om det fremtidige kommunale tilhørsforhold. Efter min mening, det skulle vist være fremgået, er det et lokalt anliggende. Og så har jeg i øvrigt noteret mig, at demokratiet jo også virker lokalt, at argumenter bliver hørt, konkret f.eks. i Mariager, ved at kommunalbestyrelsen har besluttet, at der skal afholdes en vejledende folkeafstemning, en folkeafstemning, der faktisk finder sted her i dag, hvor vi sidder og problematiserer og laver et regelsæt, der skulle diktere en sådan løsning.

Det tredje hovedspørgsmål vedrører muligheden for at få et konkret emne sat til debat og

afstemning i kommunalbestyrelser og regionsråd. Man kunne kalde det en pendant til den initiativret, kommunalbestyrelsesmedlemmerne har. Heller ikke dette forslag kan regeringen støtte.

Jeg kunne jo have lyst til at henvise til, hvad kloge forgængere på min egen post har sagt om emnet her. To af mine forgængere på ministerposten udtalte tilbage i 1997, da tilsvarende forslag var under behandling, at forslaget er udtryk for en mistillid til dialogen mellem vælgerne og de folkevalgte. Det er en mistillid, som jeg måtte forstå den gamle regering ikke fandt holdpunkter for, og jeg kan så sige, at det er en mistillid, som den nuværende regering heller ikke finder holdpunkter for.

Rent faktisk er der jo et løbende samspil mellem vælgerne og de folkevalgte. Rundtomkring i landets kommuner og amter foregår dialogen mellem vælgerne og lokalpolitikkerne i forskellige rammer, nogle fastsat i lovgivningen, andre etableret på et ikkelovbestemt grundlag. Der er i vidt omfang etableret spørgetidsordninger, der afholdes borgermøder, der afholdes borgerhøringer, der er fastsat forskellige indsigelsesprocedurer, og der er nedsat en lang række brugerbestyrelser, i nogle kommuner brugerpaneler.

Regeringen ønsker naturligvis, ingen skal være i tvivl om det, en bred folkelig deltagelse i det lokalpolitiske liv, men vi mener, at bedre rammer for den nævnte dialog, og ikke en ordning som den her foreslåede, er vejen frem.

Så vil jeg gerne sige, at jeg har oplevelsen af, at kommunalreformen om noget har sat det lokale demokrati på dagsordenen, og det hænger jo sammen med, at vi med reformen overdrager en lang række opgaver til kommunerne, som gør, at der bliver højere til det kommunalpolitiske loft. Dermed skabes der også bedre rammer for det lokale demokrati, og forudsætningen er så den, at kommunerne skal være større og mere bæredygtige. Det skaber naturligvis nogle nye rammer, men det rokker ikke en tøddel ved, at det lokalpolitiske råderum vokser.

Følgervirkningen er så den, at der gennemsnitligt bliver længere til rådhuset. Det er der nogle der har udtrykt stor bekymring over – vil det ikke minimere det lokale folkelige engagement, når vi får nye større kommunale enheder? Til det vil jeg gerne sige, at jeg har en meget klar fornemmelse af, at demokrati rækker ud over byrådssalen. Det lokale demokrati handler også om engagementet i det nære samfund, nærde-